

Cuvântul lui Dumnezeu la douăzeci și patru de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

În cer e zi de mare sărbătoare în această zi, căci Eu, Domnul, am avut acum douăzeci și patru de ani zi de mare biruință, de mare bucurie în ziua aceasta. Am petrecut atunci cu toți sfinții în cer și pe pământ și am pus piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Mele, grădinița Mea de cuvânt, în mijlocul căreia se vede așezat chivotul alb, pietricica cea albă, despre care scrie în Scripturi că se va arăta și se va primi de către cei credincioși venirii Mele acum cuvânt pe pământ, iar Eu grăiesc azi cu voi cuvânt de amintire ca și cu niște martori ai Mei, o, fii ai cuvântului Meu cel de azi, că am mers cu voi înainte cu coborârea Mea cuvânt pe pământ după ce Mi-am luat la cer trâmbița din care am sunat douăzeci și cinci de ani vestea venirii Mele în cuvânt, că Verginica Mi-a fost trâmbiță, fiilor, și Mi-a născut popor prin lucrarea Mea cu ea.

O, e tare, tare greu să poată omul cu Mine, să vrea cu Mine, să rămân Eu cu omul cu care Mă ajut pe pământ, căci omul nu are statornicie cu Mine, nu are putere pentru Mine, nu are voință pe care să Mă sprijin Eu pentru purtarea multului Meu greu, și ne amintim acum îndurerați de cei ce n-au voit să stea cu Mine până azi și până la ziua Mea cea mare ca să-i fi găsit cu Mine sub crucea Mea de azi, fiilor. O, așa păteam și acum două mii de ani, că mulți veneau, și tot atâția și plecau, și puțini rămâneau din ei cu Mine de Mă puteam sprijini cu ei în dureroasa Mea trudă pentru salvarea omului despărțit de Dumnezeu, și-Mi plâng cu voi această rană, prin care și voi plângeți cu Mine și nimeni nu vă știe, că mereu ne biruie pe noi cei care vin și n-au statornicie pentru Mine, și ar fi să merit să stea omul cu Mine la orice fel de greu, prin orice fel de apăsări și încercări, că Eu pentru mântuirea omului Mă zbat din greu cu sfinții în cer și pe pământ de șapte mii de ani, și mulți s-au lepădat de drumul Meu cel greu, începând de la Adam, căutând ei cu ușorul, dar vai, ei nu știu ce-i așteaptă ca să dea răspuns pentru înșelarea ce au făcut-o lui Dumnezeu!

Vor plânge dureros cei ce M-au părăsit la greu și prin greu, și vor plânge că v-au disprețuit pe voi, cei care ați rămas cu Mine, de am trecut cu voi greu după greu și ați răbdător pentru Mine cu lacrimi și cu milă și nu M-ați lăsat și n-ați fugit după ușor și după merite, și ați plâns cu Mine de câte ori am avut de plâns, și am trecut înainte și ducem lucrarea pe umeri pe mai departe și merge cuvântul Meu peste mări și țări, că asta am Eu de lucrat cu voi, fiilor.

O, cei ce vă disprețuiesc pe voi, aceia ajung rău, și-și vor aminti cu jale mare de clipa când s-au despărțit de Mine și de voi ca să nu mai aibă peste ei ocrotitori și viață cântărită și bine ocârmuită, și iată, fiilor, nu mai au ei aceasta și sunt de capul lor de colo-colo, căci nemulțumitului i se ia darul, i se ia Dumnezeu și credința în Dumnezeu, căci s-au simțit nedreptățiți și nu s-au gândit la Mine, Cel disprețuit de toți oamenii și răbdător pentru toate și mereu. O, Eu nu folosesc fuga de lângă om când omul Îmi greșeste, dar dacă el fuge de Mine când greșeste, rămâne fără Mine, și rămâne cu vină grea și va fi nemulțumit mereu, iar aceasta din pricina lipsei de umilință, că omul uită că este nemeritos și că este păcătos și că plata păcatului îl urmărește mereu pe cel ce se desparte și fuge de Mine nemulțumit.

O, fuge de Mine omul, fuge și a fugit în toată vremea cerului și a pământului, de când l-am zidit pe om și până azi, fiilor. Se zguduie din temelii toate cele ce nu se văd când fuge omul de parte de Mine și Mă lasă fără el, și nu vede el cât zdruncin face între cele ce nu se văd ale facerii Mele. O, dacă ar vedea omul pe cele ce nu se văd cât se zbat în vremea când el le tulbură și-ar da sufletul numaidecât, căci teamă mare l-ar cuprinde, față de teama pe care o are când face Domnului părăsire de el. Mereu am spus că mare răspuns are de dat la Domnul cel care află lucrarea cuvântului Meu și cetatea Mea și pe poporul Meu de azi, iar dacă el nu ascultă apoi de Domnul, răspuns greu are de dat cel ce Mă cunoaște, și nu rămâne cu Mine apoi în taina Mea cea de azi cuprins.

O, fiilor, privesc ziua când am avut adunare de ucenici și am așezat cu slujire bisericească piatra de temelie a cetății sfinte a Noului Ierusalim, și când am început Eu cu voi lucrul cel pentru ridicarea cetății, iar ea s-a ridicat la cuvântul Meu, și se tot ridică, fiindcă Eu și cu voi lucrăm prin cuvânt, fiilor. O, am avut aici în ziua aceea pe cel ce Mi-a fost credincios Mie și vouă, pe arhiereul Irineu, și l-am iubit cu iubirea Mea și l-am binecuvântat să așeze cu voi în numele Meu începutul zidirii cetății și toată așezarea bisericească și înnoită prin cuvânt. El M-a ascultat și a împlinit, și a fost zi de iubire și de credință și de nădejde, căci tot ce are Dumnezeu în plan se împlinește, fiilor, cu sau fără voia sau credința celor de jos, și rămân apoi cele ale Domnului și merge Domnul la vedere cu lucrul Său.

O, te-am avut alături cu Mine, și cu ucenicii Mei cei mici în ziua aceea mare, unsule al Meu Irineu, căci te-am avut credincios și ascultător cuvântului Meu care ți-a cerut să-Mi împrumutești taina începutului cel nou al bisericii Mele de Nou Ierusalim. Îți spun și azi, ca și atunci îți spun: pace ție! O, cum să-ți spun altfel când tu ai atâta nevoie de pace? Îți văd inimioara cum bate, cum se zbate, și ai nevoie de pace. Eu, Domnul, numai prin greu am mers cu cei ce au rămas cu Mine sub acest steag, iar de la cei ce M-au părăsit ca să nu Mă mai ajute sub greu am avut numai de suferit și de suspinat cu mare încordare de duh, și Mă uit de departe de ei, Mă uit la ei și Mi-e jalea mare de la ei, căci s-au amestecat cu lumea în care Eu nu stau, iar pe Mine nu M-au mai ales, și orice ar mai face ei bine nu mai are preț, după ce M-au părăsit bătând cu pietre, cu cuvinte de dispreț în cei ce au rămas lângă Mine, și cu care Eu astăzi merg și tot merg.

O, să ajungi să nu mai iei de la Dumnezeu, să nu mai vrei lângă Dumnezeu pentru că nu-i mai ai la suflet pe cei prin care Domnul Se strecoară spre tine ca să nu te lase să mori, pe cei de care ție nu-ți mai place pentru că-ți place de tine, o, aceasta și-au ales ei să facă, și au făcut și fac durere în cer, și asta își agonisesc ei, că fiecare își agonisește ceea ce se strânge de la el în cer.

O, numai celui ce-i place de el însuși, numai acela se împiedică în cel de lângă el, în cel prin care Domnul i-ar putea lui grăi, și iată, ajungi să nu mai vrei, să nu mai iei de la Domnul, sau să nu mai crezi ceea ce vine de la Dumnezeu, că aceasta vine ca o pedeapsă a îndoielii, a nestatorniciei inimii, a nemulțumirii cu Domnul, vine ceea ce cauți, vine ce faci tu, cel ce alegi să fii nemulțumit. O, în creștinism este credință, și la ea se lucrează și de om, și de Dumnezeu, iar dacă îți este dat să crezi, crezi, și numai celui cu temere de Dumnezeu îi este în el păstrată de Dumnezeu credința.

O, arhiereule martor, Îmi plâng buba Mea și suferința ei, căci cei îndoielnici îi hrănesc cu îndoiala lor pe cei din jur, și este asta mare durere la Mine, dar celui ce-i este dat să creadă cu statornicie, acela are înțelepciune de a-l socoti ca vrăjmaș al Domnului pe cel ce împarte clătina-re, pe cel ce lovește cu clătinare în mulți pentru nemulțumirile lui, și se bucură unul ca acesta să facă necredință și clătinare în om. Eu însă merg cu credincioșie spre Tatăl, împreună cu ucenicii rămași, și merge cuvântul Meu, și va aduce el izbânda Mea și o voi împărți pe ea cu cei ce nu s-au îndoit în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, rămânând ei ai Mei și ai ocrotirii Mele pentru ei.

O, pace ție! Primește acest dar! Ți-l dau ca dar. Mi-e tare dor de tine, de cel de atunci, când tu erai alinul Meu și al celor mici ai Mei, cu care și astăzi merg, și nu stau din mers, iar celor ce n-au mai mers cu Mine le doresc pocăință, dacă vor fi ei primitori ai acestui mare dar. Amin.

O, fiilor care stați înaintea Mea, sunteți plini de griji și de apăsări pentru griji și pentru poporul Meu cel ascultător, și pentru cel neascultător și neprimitor de sfat, de creștere, de iubire ca în cer, fiilor. Eu, Domnul, vă respect pe voi pentru toți cei care nu știu să ia de la voi frumusețe și să aibă ei apoi chipul frumos, cuvântul frumos, purtare frumoasă înăuntru și în afara lor, că Mă uit la unii cum se contrazic cu voi, cum se răcesc în ei pentru voi, cum se poartă cu voi. Eu însă Mă aplec cu recunoștință înaintea voastră, iar voi lucrați, fiilor, lucrați mult și mereu pentru fața Mea în creștin, chiar dacă el nu ia față așa cum Eu aștept la fiecare să stea cu față sfântă, cu purtare plăcută Mie înaintea Mea și a voastră, și unii înaintea altora apoi. Mă uit cât

suferiți și cât așteptați, iar Eu Mă aplec și vă ridic mereu povara, căci și Eu de sus vă împovărez cu jalea Mea cea de la om și cu multa Mea coborâre a cuvântului înțelepciunii de sus, iar de jos vă împovărează felul cel neformat după voia Mea al celor pe care i-am apropiat ca să Mă sprijin cu ei la greu, dar e greu să aibă omul respect, și umilință să aibă, și mai degrabă el are ambiție de om, are vederea lui, are necredincioșie, iar voi beți pelin de la cei ce vă dau pelin să beți. O, nu-i nimic. Răbdarea și iubirea vă ajută mult și mereu, dar trebuie mereu să lucrăm, chiar dacă se prinde, chiar dacă nu se prinde facerea Mea de cei cărora dăm să le facem vie ființa și mult plăcută celor din cer, după cum Îmi este Mie așteptarea, lunga Mea așteptare, fiilor.

O, iar și iar spun: Nu vede creștinul pe cele ce nu se văd, și câtă stare grea face el cu felul lui năvălaș și nesupus față de taina celor ce nu se văd, și în care omul este cuprins. O, dacă i-aș fi dat creștinului să vadă pe cele ce nu se văd când el nu se poartă cuvios și înțelept pentru fața celor din cer și pentru cele ce nu se văd, s-ar înspăimânta de moarte dacă ar vedea el câtă legătură este și câtă înrăurire are toată purtarea lui cea dinăuntru și cea din afară asupra celor nevăzute ale facerii Mele, și care-l cuprind pe om de jur împrejur, de jos și de sus. Vine însă o clipă când fiecare își va vedea ca în film durerea Mea cea de la el lucrată peste cele ce nu se văd ale facerii Mele, căci așa este scris la Dumnezeu, să stea omul față în față cu viața lui, pentru care el ar fi să se pocăiască mereu, mereu, și să se șteargă de la Dumnezeu faptele lui, cu care Îl îndurerează pe Domnul.

O, e zi de sărbătoare această zi de amintire sfântă. Să știe poporul cuvântului Meu că e zi de sărbătoare în această zi și să se gândească la Domnul și să-I dea Domnului bucurii, lacrimile pocăinței.

O, pace vouă, fiilor! O, fiți lucrători ai facerii omului, fiți neîncetat, că mult și multe și mereu are omul de îndreptat peste viața lui, peste purtarea lui, iar cine nu, să facă ce voiește el, că singur își alege omul, și greu se mai găsește cineva să aleagă Domnul pentru el.

Pentru tot lucrul vostru cu Mine, și al Meu cu voi, pace vouă, fiilor! Voiesc să stau mereu cu voi, să fiu mereu cu voi, să pot mereu cu voi și pentru voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2015